

Maščeval se je.

Grobkop Nikander že davno ni tako hitel v skromno svojo kočo kakor danes. Ves je razburjen; kopaja na pokopališču grob je našel še dobro ohranjen kostnjak, v česar glavo so bil zabit dolg, temen žebelj. Ni bilo dvojma, da je v tem tičalo surovo, grozno ubožstvo. Sreča Nikandra je močno udarilo. Dzelo se mu je, da ga duša ubitega nesrečnega prosi maščevanja. Nikander je bil pošten, pravičen človek; z vsemi močmi svoje duše on sovraži greski in to lobanje z izdajskim vtičnim žebljem odda zjutraj v roke pravice, zločin bo odkrit, in če stvar še ni prezastrela, o čemur pa Nikander nikakor ni dvomil, pa mora ubijalec dobiti zaslzeno plačilo.

V majhni, na stran nagnjeni koči, obkoljeni s kopico dreves, se je prijazno blišča luč. Nikandrovna žena, črnoka Halja, ga je čakala s večerjo. O, kako on ljubi svojo Haljo! Tri leta so pretekla, odkar se je oznil, toda tudi tri leta so se mu zdela po turobenem, dolgočasem samskem življenju kakor jeden svetel, radostni dan. In kako on ljubi svojega malega sinčka Pavleka! Če se dobe na svetu srčni ljudje, pa je gotovo Nikander med njimi.

Halja je pozdravila Nikandra s smehom na lenu in, pokazavši na zibelko, obeseno na stropu, mu je dajala znamenje, naj bo miren in naj tih obiskov. Ne da bi počakal večerje, je Nikander razvezal svojo malho, v katerem je navadno delal živež, kadar je šel na delo, ter izvlekel iz njega lobanje, z dobro ohranjenimi zobmi, z večno strašnim nasmehom, z globokimi jammami namesto očij.

"Čemu si jo prinesel?" ga vpraša presenečena Halja.

Toda Nikander ji namesto odgovora pokaže pomembivo s prstom na zarjaveli žebelj, zabit v senec.

Halja obledi kakor platno, široko odpre oči od groze ter divje ogleduje lobanje. Hotelja je nekaj reči, nasmejati se, toda samo ustnice so se ji gibale in noben olasni mogel prodreti iz njenih prs.

"Tu duša ubitega prosi maščevanja!" reče navdušeno Nikander, ne opazivši ženine groze. Razburjen, prešinjen od tega, kar je našel, utrujen od dnevnega dela, on niti ni obrnil pozornosti na to, kar se godi z njegovo seno, kako je bregana, kako se ji oči prestrašeno odpirajo, kako je ona bleda kakor smrt.

V Nikandrovem koču je tihod sladko spavata on in mali njegov sinček Pavlek. Slišati je samo, kako maček prede na peči, kako enakomerno čvrkla čvrček, ali zaškreba nekje pod podom miš. Jutri je nedelja, in pred čedno obrazanimi podobami na steni gori luč. Dolge, spakedrane sence se raztezajo po belem podu, plazijo se po klopi, mizi... Sedaj so se spravile na peč, na strop. Luč plapola in se giblje, pa se gibljejo tudi sence, kakor žive.

Halja se še nini vlegla spat. Bojaljivo se stisne k peči ter brezmiselnogleda v temni kot, kjer leži mavka z lobanjem. V njeni glavi je vse narobe. Misli se ji križajo. Ona čuti, da se je zgodilo nekaj grozne, strašne, usodepolnega. Na pol poslabljeni slike minulosti stupijo pred njo; nekatere so turobne, komaj odgledne, kakor zavite v meglo, druge žive, razločne. Toda najživejša vseh slik je... ta... kaka je bila Halja ponosa, ko ji je revni siroti, skoraj še otroku ponudil sreč in roko star, osivel človek, nekje v službi pisarja. Ona se spomni, ko so ju poročali, da je mislila na klobuk, ki ga bo sedaj neprestano nosila kot pisarjeva žena, in potem na slaslice, katerih se upa najesti do sitema. Poslednjo željo je naznanila še pred porgko svojemu ženinu, in on ji podari za to tri goldinarje...

Potem... potem... se spominja, kako ji je bilo dolgočasno, hladno, žalostno; osivel starček, njen mož, že zbolel in ona mu je stregla; on je hreal, kašljal, stokal; dolgočasni dnevi so se vleki enakolično kakor poslednja noč obsojence. No evo, naposled je svetel žar ekzaveti v njeno bedno stanovanje; tajni kiz bogatega skladnika, Semen Ivanovič, ali kakor so ga zvali, Senja je začel njim v goste. Om je pomagal Halji dajati moža zdravila, hodil je v lekarno, tekel po zdravnika. Senja dižele črne brkvicce; on je znal divno živigati različne napave; vsaki dan je menjaval svoje ovratnike ter nosil debelo palico, ki je odpadlo dokaj teže s pleč, je

Potem se spominja Halja svoje vroče želje, da bi njen starci mož kmalu umrl. Ona ga je vsakega dne huje črtila. On je bil slab, da je komaj govoril; Zdravniku so mu že davno napovedali smrt, toda vlekl so se dnevi, meseci — pa on le ni umrl.

"Žebelj mu zabij v glavo," ji reče nekoga dne Senja z nasmehom. "Ej, Bože, vsaka na svojem mestu bi to učinila; samo parkrat mahneš s kladivom in dnuša mu zleti s telesa naravnost v nebesa... Sledu tudi ne bo nobenega, same jedna kaplja krvi; sicer pa bo hripal in hripal še sto let tebi na veselje."

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov! Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja ga je sama oblekla, grozno jokala, obupovala ter vila roke. Vsi so bili ganjeni, videči njen veliko naklonjenost k možu, in Haljina žalost je bila popolnoma odkritosčna; ni se potuhnila niti za jedno minuto. Toda čemu je ona plakala, na to pa je ostala zopet tišina...

"Ne, ne morem dalje!" je vzdihnila Halja ter vsa preplašena vrnila se nazaj. "Toda, kaj pa mi je početi s to prokleto lobanje? Evo, vržem jo v to grmičje, toda prej jo raztoltcem, ponam, ugonobim."

Halja pololi mavho na tla ter jame teptati po njej z nogami, toda — o groza! — zdi se ji, da pod njenimi nogami ne leži lobanja, marveč živa glava; ona čuti vroče njeni dihanje, čuje nekak glas, ne podoben prav vzdihanjem ali stokanju, pričakanju iz mavhe. Halja vsa odrevenera razbijajo glavo, toda... zaman, njene noge nimajo moči, kolena se ji šibe in tresajo...

Vsa omamljena pogradi mavho in jo v vsemi močni telebne med gosto temno grmičje, sama pa se spusti v beg. Noge se ji skorito dotikajo zemlje: zdelo se je, da jo nese nekaka nadnaravnava moč. Evo, tudi koča ni večdaleč. Urneje, urneje! Naposled stoji Halja že pri vratih, toda na pragu se dovolj moči, če bi bilo treba, da bi mu še drugič in tretjič zabil žebelj v glavo.

"O, kaka preprosta misel!" se nasegne naenkrat veselo Halja. "Kaj morebiti preprostejša!... Razbiti treba sovražno lobanje, zavreči jo, da niti sledu ne ostanje po njej, in če bi Nikander povpraševal po njej, pa vse tajiti... Toda mar bi ne bilo bolje, zbuditi moža ter mu razodeti svoj greh?" je še živila Halja.

"Ali je to sen ali resnica?" je mislila Halja, zrcala brezumno v temni kot.

"Ali mar se hoče ta sovražni pokojni mož maščevati?" Kaka grozovitnost, izbrati za čas maščevanja najprijetnejšo dobo njenega življenja! O, Halja je čutila dovolj moči, če bi bilo treba, da bi mu še drugič in tretjič zabil žebelj v glavo.

"Cemu stoji takaj? Pojd v kočo, dete se joče!" reče Nikander, močno zazevavši in prekrivši življenje. Zadej za Haljo je nekaj zarenčalo. Ona se ozre ter ostromi.

"Ničredni pes! Položi kamor hočeš, on vse izvoha, celo mavhe z lobanjem se je polastil!", zakriči Nikander srdito, jemajte Žužku mavho.

"Padi na kolena, priznaj, ni se prepozno, je šepeč Halji neki notranji glas. Priznaj, da si ubijalka... Jaz ubijalka?" vpraša z grozo Halja sama sebe. In čedno, da je ravno sedaj, v tej minut, ona pojnila smisel te besede, ki se je postavila pred njo v vsej svoji grozi; še le sedaj je prav za prav spoznala svoje zločinstvo. "Jaz ubijalka, ne raješ smrt, nego priznati to pred možem, raješ smrt, nego počakati, da ti povedo, da si ubijalka. Da, raješ smrt!..."

Zibala je dete ter se pazljivo oziroma pa mavhi. Zdeleno se ji je, da se je od tam slišal tih, komaj slišljiv fiklenski smeh pokojnega moža: "Ti si ubijalka!" Jasno je razločila te besede v tem poglavljivem, groznom smehu.

Začelo je svitati. Začne se praznični odmev zvona. Nikander se jame odpravljati v cerkev. Zatismivši oči v potuhišči se, kakor bi spala je Halja ležala na posteli. Njeno bledo in izmučen-

urno ubrala pot po znani stezici proti pokopališču.

S kako čudnimi, težkimi in žalostnimi občutki napoljuje človeško srečo pokopališče v tih meščnih noči! Križi, spomeniki, ograde, nekateri velekrasno pozlačeni, drugi pa preprosti, revni, že pot so strahovni; dolgi napis, vitez, venci in časih celo potreti umrlih na spomenikih. Čemu so oni tukaj?

Evo mlado, zalo ličice. Sreča, življenje in veselje kar sije že njenega in... ono je tukaj pod težko ploščo na grobu!... Eno ga talnega, kakor se ji je zdelo po tukaj, naj si je bil še takо samovoljen in ponosen, in kosti njegove se nemara že davno v zemljo.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov! Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajoči se Senjko. Halja nastavi žebelj k moževi glavi ter z vso močjo udari po njem s kladivom. Spavač mož je zatrepetal, odprl ust, zastokal in... vse je bilo končano.

Halja se je spočetka zgrozila nad temi besedami; pa dalje ko je premisljevala, vedno bolj se ji je zdel naraven, preprost in zapestljiv ta Senjkov nasvet: lop — in nobenih sledov!

Senjko, vihajoč brkice, izvleče nekoc iz žepa dolg, temen žebelj s široko glavo. Halja strepetata, a vendar ga vzame. Za pregrajo je bilo slišati dihanje spavajočega moža. Halja vzame v roki težko kladivo. O, s kakimi najmanjšimi podrobnostmi stopa pred njo ta slika! Senjko se je smejal; zimska burja je tulila za oknon; bila je gluha noč in vse je spalo. Ona stopi k možu; izza pregraje je jo gledal smehljajo

Grob Sladke Duše.

Spisal Peter Kočić.

Zgoče solnce prieka. Nebo je modro kakor indigo. Izvedrilo se je, nikjer ni opaziti niti oblačka. Tam daleč — daleč okrog Osmarčev. In Lunjevec je ostalo modri-kasto meglečevje, pa trepeče in drhti pod vročimi solnčnimi žarki.

Prijeten vonj planinskega sena s težkim smolastim zaduhom omr-tvelih, razpaljenih jekl in smrek nekako težko pada človeku na stojan v tem tesnem planinskem zraku.

Dule in jaz sediva pred hišo. V hladu sva. Iznad naje se je razprostelo nekoliko košatih smrek, ki nas pokrivajo s širokimi sencaimi. Samo tupatam posije skozi razmiknjene veje solnce, ki siplji razrjavljeno svetlobo po ove li travi.

Kaka sopara in vročina je danes, brate moj dragi! vzdahne težko Dule in si odpne znojaste, porašenec prsi. — A da veš, kak mraz ti je lahko tu na planini!

— Mraz, pravš?

— Da, mraz, mraz. Koliko ljudi so samo zamejti zagreblji na tej planini! Videl si gotovo grobove nad mejo senokošo na onem potočju tam.

— Videl sem.

To so sami spominski grobovi zaumetnih in poginilih. Vse je besno, nemirno, razjarjeno, trdoglavo na teji planini in pod planino. Med nami je redek kro tek in pokoren človek. Dostil jih je, ki se i za sodišče bore malo zmenijo... Vidis oni le grob z belim, novim spomenikom? To je grob Sladke Duše.

— Sladke Duše! se jaz začudim. — Kako to, Sladke Duše?

— Kako to Sladke Duše! ka kor da se je Dule malo razjel. — Lahko to, Sladke Duše grob ti je on...

Dule se privzdigne na kolena in pokaže z roko skozi dva vrha, kjer se je belila vas dol pod planino.

Eto, tam-le na kraj vasi v oni dolini, vrh katere se giblja kakor v megli dva topola... Vidis, kaj — da? E, tam je stala koliba Sladke Duše. Tako je vsakdo poznal starega Mija, da pokoj njegov duši! Nazivali so ga tako, kakor je on vsakomur rekel: sladka duša. Ali ga je po znal, ali ga ni poznal, vsakomur je rekel: moja sladka duša!

Pred nekoliko leti — začne Dule in čelo se mu zgubanči — drvrgel ga je sphajha iz lastne mu hiše in naselil v njo nekega Ljčana. Hudo je bilo to, kako hudo pokojnemu Miju, ali kaj je hotel! Sphajha in sodnija so mu veleli, da se preseli, ker ni imel ljudi, da mu obdelujejo njive, a to da je velika škoda, rekli so mu doli pri sodniji, i za sphajho i za ce sarstvo.

Dost je imel Mijo svojev, pa vsi so mu poginili v zadnji vstaji. Ostal je sam z jednim oženjenim sinom, ki je nekega leta ponesrečil, ko se je gradila cesta od Banje Luke do Jajca. No, sinaha se mu je v drugo omožila gori v Lokvarje, pa je povedla s seboj malega Stojana, edinega vnučica Mijovega. Tako je ostal siromak, kakor odsekana veja, sam samet!

Bil sem ravno tam, ko so ga vlekli od lastnega ognjišča.

Hajdi, starina! mu velijo o-rožniki. Mijo sede na hišni prag, zvije roke, pa molči in gleda v tla.

— Ne grem! — se protivi silovito in povzdigne oči, v katerih so se zasvetile solze. — Zakaj je moralno priti do tega? Zakaj naj ostavim svojo zemljo, svoje kaleme in sadne vrtove, katere sem tak... mili moji, pa je!... Pripravil je svojo roko sadil in gojil?... Komu jih moram ostaviti? Šva-nija!... Umreti se mora — ni ga povprašujejo ljudje.

Na Dunaj, naravnost na Pumajo, sladka duša, ko odraste, da ce, ali... Nikari ne, prijatelji naj!... Šel bi tudi kam drugam, moji, rojaki moji! Pomirite se tu pred ljudmi, pa se poljubite ka kor bratje... kakor pravi Srbi!

Ni pravice v tej deželi. Naša pravica je zakopana na Kosovem... Eto, Luka, moja sladka duša, ti malo popusti, a malo ti popustiš, Marko, moja sladka duša, pa z Bogom, vsakemu prav... Tako, ljudi moji, nam Bog da vso srečo!...

Mijo, ne vtikaj se v moje dolnosti! Ali si ti tukaj gospod prestolnik (spačen izraz, mesto: prestolnik — za političko in sodniško oblast) ali sem jaz!!!

— Čujo, gospod, pustite me še eno, dve, tri leta, v tem odraste jo na semenj in prodam.

Drugi dan naveže kravo in odrine v vnucom. Vsi smo ga vstavljal, naj ne gre, ker so padli veliki zmetni, ali on je odsel, ne menec se za prigovaranje.

— Nekaj me žene, prijatelji; ne morem čakati.

— Ali, moja sladka duša, ni sodnija ne želi, da se za vsako

paže prokletstvo: da sem vgasil stvarico tožari.

svojo krstno svečo; da sem ostavljo svojo krv brez hiše in domačije in v takem današnjem času! Ne pusti, moja sladka duša, da se zatre moje pleme... moja kri Bog ti daj srečo! — prosi pokojni Mijo, in solze mu tečejo po obrazu kakor dež.

— Mi ne moremo nič za to, sta rec. Zakon te goni, ne gonimo te mi.

— Kak je ta zakon?! — zaplaka Mijo in se vrže na tla. — Pu stite me, da se zadnjič izjočem na svoji zemlji. Zemlja moja, mati moja, koliko znoja, solz in krv sem preliv na tebi! Koliko tuge in jada sem preživel na tebi! Stojane moj, moja sladka duša! Stojane moj, sreč moje!... Zadnjič, pravim... Ni zadnjič, ni! Stojane moj, kri moja, poščeva midva svojo pravico! Na Dunaj greva. Vem jaz, kje so cesarska vrata.

— To si, stari, lahko takoj po isčeš, ko ti odraste vnuk, ali zdaj vstani!

— In res moram iti? — vpraša Mijo in pogleda ostro v orožnike.

— Mora, zakon te goni, mi te ne gonimo.

— Tedaj vas pa prosim za Bo ga, recite doli sodnji, da proda domačijo moja kateremu našemu človeku s te naše proklete zemlje. Vzdignejo ga.

Preseleti se mora v ono dolinico. Iz starih brun in desek mu zbijajo vaščani kolibico, ker niso pustili, da berači po tujih hišah. Imel je samo edno edino kravico. To mu je bilo vse premoženje.

Na jesen mu je vsak imovitej domačin donesel po merico žita in pest, dve pesti graha. On se je vasi pokazal hvaležnega, kakor in kolikor je mogel. Pravil jim je, kdaj je kateri praznik; kdaj se sme, Boga molč, delati in kdaj se ne sme. Obkrstnih imenih je čital kršnjakom (hišnim patronom) slavo in na ženitovanjih je izročal darove (izročal je novoporečenema domačin gostov in svatov). Bil je učen in razgovoren kakor menih. In bil je tudi poslušen. Če je kdo umrl, takoj po starega Mijo, da mrtveca umije in pri njem prečuje, dokler se ne pokopuje.

Vas ga je čislala in spoštovala. Samo pop in knjez (vaški starešina) ga nista mogla videti.

Kristjan moj, ne vmešavaj

se v moje stvari, kajti mi homa že na svojem mestu. To ni za tebe. Saj veš — sveto pismo pravi:

— En hlev in en pastir! — se je jezik pop na pokojnega Mija.

Ali narod me povprašuje,

moja sladka duša, in jaz takожe svetujem, da veš... Kaj čes: drvo na drvo — človek na človeka (t. j. drug drugemu mora pomagati). Tako je bilo vedno. In ti ne moreš, kakor velim, povsod biti, in jaz mislim: dolžnost je, da narodu povem, kdaj je praznik, ne greški, ker je takosti greha in kletvine na naših zakonih... In meni moj mili in dobr narod pomaga pa jaz njemu, kar morem in kakor morem. Pomegal bi mu, Bog ve in moja grešna duša, tudi drugače, ko bi vedel in znal.

Jaz ti pravim, kristjan moj, ne vmešavaj se v moje stvari, kajti sicer greva pred vladiko, pa ga povprašava, komu se je dala sindželija (oblast in dovoljenje župnikovanja): meni ali tebi!...

Knjez se je zopet jezik na Mijo, ker je miril in odvračal ljudi, da ne gredo na sodnijo za vsako ma lenkost.

Nikdar ne letajte, ljudje božji — je govoril pokojni Mijo — za vsako stvarje k sodniji!...

Bolje je, pobotajte se tu, doma,

pred svojimi ljudmi, kajti komu današnja sodnija sodi... Tu so

mi, tam pred Časnimi Verigami (pravoslavni praznik), se je vr-

tek na stroški, tam pota... Ne gre

tako, mili moji, pa je!... Priprav

biti, in jaz mislim: dolžnost je,

da se preseli, ker ni imel ljudi,

da mu obdelujejo njive, a to da

je velika škoda, rekli so mu doli

pri sodniji, i za sphajho i za ce

sarstvo.

Dost je imel Mijo svojev, pa

vsi so mu poginili v zadnji vstaji.

Ostal je sam z jednim oženjenim

sinom, ki je nekega leta ponesrečil,

ko se je gradila cesta od Ba-

nje Luke do Jajca. No, sinaha se

mu je v drugo omožila gori v Lok-

varje, pa je povedla s seboj male-

ga Stojana, edinega vnučica Mijovega.

Tako je ostal siromak, kakor od-

sekana veja, sam samet!

Bil sem ravno tam, ko so ga

vlekli od lastnega ognjišča.

Hajdi, starina! mu velijo o-

rožniki. Mijo sede na hišni prag,

zvije roke, pa molči in gleda v tla.

— Ne grem! — se protivi silo-

vito in povzdigne oči, v katerih

so se zasvetile solze. — Zakaj je

moralno priti do tega? Zakaj naj

ostavim svojo zemljo, svoje kale-

me in sadne vrtove, katere sem tak...

mili moji, pa je!... Priprav

biti, in jaz mislim: dolžnost je,

da se preseli, ker ni imel ljudi,

da mu obdelujejo njive, a to da

je velika škoda, rekli so mu doli

pri sodniji, i za sphajho i za ce

sarstvo.

Hajdi, hajdi, starec! mu ve-

lio orožniki malo mileje. — Mo-

raš, zakon te goni, ne gonimo te

mi...

Čujo, gospod, pustite me še

eno, dve, tri leta, v tem odraste

jo na semenj in prodam.

Drugi dan naveže kravo in od-

rine v vnucom. Vsi smo ga vstavl-

jal, naj ne gre, ker so padli ve-

liki zmetni, ali on je odsel, ne

menec se za prigovaranje.

— Nekaj me žene, prijatelji;

ne morem čakati.

— Ali, moja sladka duša, ni

sodnija ne želi, da se za vsako

paže prokletstvo: da sem vgasil

stvarico tožari.

Čudovita sprememb:

Mr. Michael Ihnat, mednarodni ustanovitelj Združenih Rudokopcev Amerike, katerega naslov je Pleasant City, O., piše: "Jaz sem bil utrjen, slaboten in onemogoč zadnjog spomladampak Severov Kričistilec (Severov's znani Severova Zdravila že čez 22 let in lahko recem da so pomagala v vsakem slučaju ki je prišel pod mojo nadzorstvo."

Zdaj je čas da vzameš

Severov Kričistilec,

Severa's Blood Purifier

tisto izborni spomladansko zdravilo in splošno preustrojilo.

Odstrani nečistosti iz krvi. Napravi da opahki in bule izginejo. Prežene občutek upahanosti ki je tako navadno o tem času leta.

En dolar steklenica. — S vato steklenice dobij kajnico tiskano v tvojem jeriku in katera vsebuje mnogo dragocenih navetov.

Prodajajo ga lekarniki povsod. Ako vam trgovec ponudi kaka druga zdravila namesto Severovih, ne vzemi jih. Kadar potrebujete posebni zdravniški svet, piši na:

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Mijo, velim ti, ne vtikaj se v mojo službo, kajti eto ti moj

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00

" " pol leta 1.50

" " leto za mesto New York 4.00

" " pol leta za mesto New York 2.00

" " Evropa za vse leto 4.50

" " " pol leta 2.50

" " " letni leta 1.75

" " GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemi nedelj in praznikov.

" " GLAS NARODA"

("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez polpisa in osovnosti se ne
natisnejo.Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.Pri spremembah kralja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejmejo
bilavitec naznani, da hitreje najde
mo nadzornika.Dopisom in pošljitvam naredite ta na-
slov:

" " GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4087 Cortlandt.

Koncem tedna.

Ljubljana ima slovensko vse-
učilišče! — V vedeni zvezzi smo u-
stvarili domovino, za to novost smo
pa izvedeli še dne 5. aprila, in
sicer iz tukajšnjih velikih angle-
ških listov, ki so poročali, da so
poneseli moj omenjeni dan in Ti-
rolah dijaki ljubljanskega vse-
učilišča!

Amerikanskim listom lepa za-
vala, da so nam naklonili vse-
učilišče, ki pa ostane samo želja
izobraženih slovenskih krogov v
stari domovini toliko časa, do-
kler bodo uganjali slovenski kle-
rikale svojo politiko s skladom,
ki je namenjen za bodočo sloven-
sko "Alma mater".

Časnikarski srajniki so pov-
vod enaki. Upijejo kakor žrjaviti
prepirajo se za osovo senco, vse
to samo iz vzroka, da bi obrnili
pozornost na svojo neznavno ose-
bico.

Ne ve se še, kaj se razvije iz
povojev, ne ve se, če bo ali ne bo,
pa se že sirokonti in modruje o
stvarach, katerih ni in ne bo nik
dar razumel.

Je pač tako pri nas, kakor je
nekaj pisal nek slovenski časnik,
kar v Ameriki: nekaj dopisov je
poslal, podpisati se zna, pa misli,
da je — urednik!

Nekotre smo se spomnili pri tem
omega bivšega kanonirja, ki pro-
daja sedaj svojo modrost, filozofijo,
zgodovino, latinsčino in bog
znaj kaj še. Oh, takšni učenosti!

Nekom so povzročile snežin-
ke, da se mu zrasle locinke na
možganh. Oni list, v katerega se
zagajajo, naj pogleda od leta 1898
naprej!

Sicer pa še ni vseh dni konec,
je še velika večina onih starich,
postenih ter pravicih mož, ki
vedo, komu gre zasluha...

Dandanes si žg kdo domišlja,
da je neskončna zasluga, ako
skuplja denarje, ki jih zneso dru-
gi skupaj...

In spravili so ga z manjšimi
stroški po enem načinu, ki je ve-
ljaj kot dober džigo vrsto let, ki
je pa sedaj naenkrat postal nič-
vreden...

Nek slovenski Napoleon je
propadel, drugi pa pleza na viso-
kega konja. Prvi je že bil tepen,
drugi pa še utegne biti. Kajti ta-
ko se svet vrti.

Nova slovenska katoliška
"cajtenge" še ne dà miru kralju
slepjarjev in njegovemu zavezni-
ku, ekspediranemu ljubljanske-
mu policejkomisariju! Zato je
treba najprej ukrasti naslove
slovenskih listov!

John Smith, ugleden meščan
iz Pumpkin Ridge, je pretekli te-

den udaril svojega trnoglavega
članov in 5 članie, kar je pri ta-
osa z vilami. Ostavil je ženo in
sest otrok." (Macon, Mo., Times-
Democrat.) — Krajše se pač ni
mogoče izraziti.

V Indiji je krava sveta, tukaj
pa niti mleko in maslo, kajti to
ponarejajo pri nas kar na debelo.

Oni katoliški duhovniki, ki po-
ziva vernike na najljutjeji boj
proti socialistom, nič drugega,
kakor prav dober agitator za
socialistično stvar!

Vsaka stvar se maščuje že na
tem svetu: ta teden so našli ne-
kega urednika umorjenega s
skarjam...

Slovenske vesti in dopisi.

—0—

Nesrečna Slovenka. — V Jersey City, N. J., se nahaja v county
jail Slovenka Amalija Jazbec, kateri
se je omračil um; v krat-
kem bode poslana domov. Amalija
Jazbec je došla v Hoboken v
nedeljo ponoči iz Chicago, Ill.,
kjer je služila eno leto. Uslužbe-
lice znane slovenske tvrdke
Frank Sakser jo je obiskal, ali
od nje ni bilo izvedeti drugega,
kakor da želi v Ljubljano; nato
je začela življati. — Nesrečno
odpravi domov naselniška oblast.

Smrt rojaka v tujini. — Kakor
nam naznajajo, je umrl na Du-
naju rojak Fran Strukelj, doma
iz Št. Ruperta na Dolenjskem.
Pokoju je bil po poklicni litar-
in imen tukaj v Ameriki mnogo
sorodnikov. V m. p.!

Moundsville, W. Va. — Slo-
venec ima tukaj prav malo,
le sedem družin in nekaj samev.
Vsi smo zaposteni premogovih
rovil in do zdaj smo se vedno
dobro delali. Kar nas je zaposle-
nih pri Mound Coal Co., smo se-
daj pričeli strajkati, ker se hoče-
mo organizirati in pristopiti k u-
niji. Seveda temu pa družba no-
če privoliti in si je najeli takoj
policiejo in več deputijev, da va-
rujejo takovane skebe. Prece-
pri dal je prišlo do spopada
med strajkarji in skebi, a je bilo
v takoj ducat policejave vmes. Bit-
ka je bila taka, da so bili štirje morani, da delo v tukajšnjih rud-
nikih, ki so najglobokejši na svet-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v I.
wardu, da dne 16. aprila je naša
dolžnost, da podpiramo svojega
rojaka, kateri bode kasneje tu-
dijo upošteval. — Na društve-
nem polju prav dobro napredju-
jemo. Imamo vsakovrstna dru-
štva in samostojno društvo Edi-
most točasno najbolj napreduje.
Društvo "Od boja do zmage" je
stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Prihodnja sej-
od tega društva bode dne 14. apri-
la. — Ignacij Jordan.

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!
— Pred par tedni smo tukaj
ustanovili "Politični klub", ka-
kakega agenta. Družba že išče terga-
namen je v prvi vrsti, po-
delavec po več krajih. — Naše
magati našim rojakom, da čim
prej postanejo državljanji Un-
ite. Samove ljudovlade. S tem
leži ob reki Ohio, katera je zad-
njie, ko je bilo deževje, poplavila
vsi vodni kanali, ki so zadnjih
najbolj zavarovali za potovanje
v jug. — Naše magati našim roj-
akom, da čim prej postanejo državljanji
Unite. — Josip Jurčič, Črnomelj.

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Calumet, Mich. — Kakor vi-
dim, so dopisi iz te indijanske
fafe zelo redki v našem dnevni-
ku, zato sem se jaz odločil nekaj
poročati. Kar se tiče dela, je tu-
kaj vedno enako. Dela se vedno,
kedor le hoče v brezposelnih
baš sedaj ni. Toda pripomniti pa
zabitje, rojaki državljanji v Pueb-
lo, ponesečen mladenič je doma
nekih iz Metlike, star okoli 22
let, ter spada k društvu sv. Andreja
štev. 84 J. S. K. J. v Trini-
dad, Colo. — Na velikonočno ne-
deljo položili smo k vrčenemu po-
četku na trinidadskem pokopališ-
tu stev. 22 S. D. P. Z. omisli se je
novost zastavo, katero bodo razvili
v mesecu maju. Le tako naprej!

Look Out! You'd better take care of Yourself!

Glavobol, bolečine v grlu, v prsi
in strane, slabe žlezne in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če boste rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

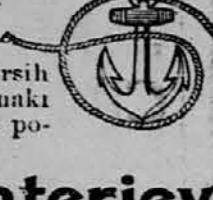
po predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c. in 50c. steklenice.

Cuvajte se ponaredi in pazite na
sidro in nase ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

Dr. Richterjev Congl. Pilule olajšajo.

(25c. ali 50c.)

Slovensko katoliško

podp

Natančno.

Deček: Prosim, zamenjajte mi ta kolaček: — namesto rozine je svojo obrambo?"

"Ali še morete kaj navesti v bilo v njem velika muha."

Pek: To bi vsak rekel, prinesi sem pač vesel, da me pri tej zimi, muho, pa boš dobil za njo rozinu, tu obdržite i preskrbite."

GLAVNA STVAR.

Gospodinja: "Ali ne slišite, Ana, da je juha prekipela?"

Kuharica: "Tako, gospa, samo še trenutek sedaj se bodeta dobila!"

Pogovor na trgu.

Lizika: "Ti boš pa že vedela, če bodo imeli peki na praznik odprte prodajalne, da se dan poprej lahko preskrbim s kruhom?"

Urška: "Zaprt bo, zaprt. Za gotovo vem, da bo zaprt, in tudi to, da jih sploh več ne bodo odpri rali."

Lizika: "Jermine!! Zakaj pa ne?"

Urška: "Zato, ker bodo žemlje kar pri luknjici v ključavnici lahko prodajali."

Rokoborbec.

Ona: "Ura se bliža, ki naju zvez za celo življenje; ali si pravljien dragi?"

On: "Na vse!"

GLEDALIŠKA ŠOLA.

"Svojega nasprotnika sem včeraj tako vrgel, da so se mu pretresli možgani. Meni se to ne more zgoditi!"

Vse je draži.

Potepuh se je vtipotapljal v hlev znanega posestnika in je tamkaj prenovečil. Gospodar ga je zjutraj zaslužil in ga z nekaterimi zaušnami odpolil.

"Zlodej grdi," se je jezik potepuh. Zadnjikrat me je dal dve zaušnici, danes pa že štiri, zdaj je že ta človek začel zviševati stanovino.

Ni veliko vredno.

"Pomisli Neli, včeraj sem izgubila svoje sreči!"

"Saj ga dobiš zopet nazaj!"

Sigurno znamenje.

Policejski nadstržnik: Zakaj pa mislite, da je bil ta psiček ukraden kakšni domi?"

Stražnik: Zato, ker se je, ko sem ga peljal na stražnico, pri vsaki modni trgovini ustavljal."

Državno preskrbivališče.

"Ali še morete kaj navesti v

bilo v njem velika muha?"

"Nič več, gospod sodnik! Jaz

sem pač vesel, da me pri tej zimi,

muho, pa boš dobil za njo rozinu,

tu obdržite i preskrbite."

KOPELJ PROTIV LASTNI VOLJI.

KOPELJ PROTIV LASTNI VOLJI.

Orožnik: Kdo vam je dovolil se tukaj kopati?"

Nedeljski jahač: "Čudno vprašanje!"

IZ STARIH ČASOV.

Bil je profesor matematike, ki j delil red po tem kolikor je dobil od starisev dijakov. Kmeti pri nešči profesorju petelin in prisojci svojega sina. Profesor za gralj petelin, da poteka z roki in izreče svojo sodbo: "No, za 'zadostno' bo že pel!"

PREBRISAN FANT.

Oče pelje sinčka prvič v gledališče. Igrali so taino neko opero. Med igro opazi oče, da dela sin vozel na robu.

"Kaj pa delaš Francelj?" ga vpraša.

"No, vozel, da ne pozabim metodije."

On: "Na vse!"

ČE SE ZA LENEGA SINA KRAVE PRODADOJO.

Oče, češč sin je dolgo let študiral, a se je vrnil brez skušenj domov: "Več krav sem dal za sram iz hleva, pa sem dobil nazaj vola."

POZNAVALEC.

"Kako se ženi je dopadel vioinski teret?"

"O prav dobro so igrali, ampak za takšni teret so trije igralec premalo!"

RES STRAŠNO.

Polkovnik: Gospod adjutant, zakaj me pa niste spomnili, da je bil včeraj pogreb vpočojenega stotnika Kostrunoviča?

Adjutant: Oprostite, jaz sem pozabil...

Polkovnik: Pozabil, pozabil! Po vasi krivdi se nisem pogreba izdežil! Kaj si bo zdaj Kostrunovič o meni misli!

ODLIČNA BOLEZEN.

"Odkdaj je pa Vaš mož takoj ponosen?"

"Odkar mu je reklo zdravnik, teljico si je izbrala in zdaj igrata ves dan štiriročno na klavir."

V ZRCALU ŽIVALSKEGA SVETA.

NEVESTA NA OBISKU.

NA DEBLO.

"Gospod zozdravnik koliko pa računate, če me izderece en zob?"

"Eno krono. Če si jih date izdreti dvanašt, dam deset odstotkov popusta."

SUMLJIVO.

"Mislim, da se začne zdaj prav kmalu lepo spomladansko vreme."

"Iz česa pa to sklepaš?"

"Moj poročni prstan me tiše!"

PRAVI NASLOV.

Kmetica: "Gospod slikar, sin mi naslikajte. Bila sem že pri fotografu, toda ta mi je predrag!"

SITNO.

Gospa: "Kaj moram videti, vojaka v kuhinji? To povem gošču!"

Kuharica: "Vidite milostiva jaz mu moram pa vedno povedati, kdaj vojaka ni tukaj!"

VSE ZASTONJ.

"Ker me je moja žena ves dan trpinčila s tem, da je igrala na klavir, sem jo pregoril, da si naj izbere prijateljico."

"Ali je to pomagalo?"

"Hudiča je pomagalo! Prijava je bil nervozan."

ŠKODA.

A.: "Pisatelj Smotkar je res original!"

B.: Toda njegovi spisi ne!"

EC HUDO.

Loewenstein: "Kaj si tako žalosten, prijatelj?"

Loewenherz: "Kaj ne bom žalosten? Taka nesreča! Užel mi je blagajnik, ušla mi je žena z njim..."

Loewenstein: "Pa res, kaka nesreča!"

Loewenherz: "To nič nesreča, ampak odnesla sta 50,000 dollarjev. To nesreča, to, to! Au, ve!"

Oma: "Torej se je res pustila ločiti od svojega moža!"

On: "Da, takò je!"

Oma: "Zelo zauživimo! Povej mi vendar, iz katerega vzrokal? Kaj je pa napravila?"

On: "Prav nič! On je umrl!"

TRUD ZASTONJ.

Generalu Rivarolesu je odbila krogla iz topa nogo. V bitki pri Neerwinden mu jo zopet odbije, toda leseno, prave mesene ni imel več. "Noreci," pravi ravnodušno, "ne vedo, da imam doma še šest lesenih nog v zalogi."

"Eno krono. Če si jih date izdreti dvanašt, dam deset odstotkov popusta."

SUMLJIVO.

AH!

Zupnik je izvedel, da je neki fant poljubil prednico Marijnih devic. Poklical jo je k sebi, jo zasišal in potem razsolil:

"Fant te je siloma poljubil, ti ga moraš tožiti, ker te je s tem razsolil."

"Ah, prosim gospod, je rekla devica, tožila pa ne bom, veste, jaz sem nararec njega tudi — razčilila."

NJENO STALIŠČE.

"Baron pravi, da je uničen in da mu ne preostane drugo kot pošteno delo! — Kdo bi si mislil, da bo tako globoko padel!"

IZ ŠOLE.

1. Katehet: "Koliko je bogov?"

Franccek: "Naša babica imajo dva in mi tudi dva."

2. Katehet je razlagal otrokom o molitvi in da se mora moliti ne le zjutraj, opodne in večer, temveč tudi pred jedjo in po jedi. Ko potem vprašuje otroke, vpraša tudi Tončka, kaj stori, ko mu dado mati jesti.

Tonček odgovori: "Jokati se začnem, ker mi dajo premalo."

RAZOČARANJE.

Oma: "Torej se je res pustila ločiti od svojega moža!"

On: "Da, takò je!"

Oma: "Zelo zauživimo! Povej mi vendar, iz katerega vzrokal? Kaj je pa napravila?"

On: "Prav nič! On je umrl!"

Katol. Jednota.

Vključljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GEHR, 507 Cherry Way, or Box 57, Braddock, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
 Posredni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1234 So. 16th St.
 Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 196.
 Knjižnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 2425 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN F. IVIEC, Joliet, Ill., 886 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 588.
 MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — Tht St.
 PETER SPEHAR, Kansas City, Kan., 122 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 128.
 FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na

na nega blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Delavsko gibanje. Dne 30. marca se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo o Ameriko 60 Macedonov, 14 Hrvatov in 5 Slovencev. — Na Dunaj je šlo 300 v Budimpešto 300, v Rudolfovico 42 Lahov.

Demon alkohol. Dne 30. marca popoldne je popil delavce Fran Kregar, rojen 1878 v Ljubljani ter pristojen v Dobrunje toliko žganja, da so ga morali močno piganega prenesti v neko šupo na Poljanah, kjer je še pred polnočjo izdahnil. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

PRIMORSKO.

Avtstrijski morski ribiči. Oficijalna statistika skupnega uspeha avstrijskih morskih ribičev izkazuje slediće: Ujeli so 43,319,525 rib, katerih skupna teža je znašala 10,960,895 kilogramov. Ujeti ribe so bile vredne 8,856.247 K. Število in skupna cena ujetih rib sta letos v primeri z lanskim letom padli, to pa največ zaradi toga, ker je bil letos izredno slab lov na sardine in sardelle. Poleg tega so ulovili letos avstrijski ribiči 365,859 morskih pajkov, znanih pod imenom grmečevole v vrednosti 157,034 K in 74,068 norveških morskih rakov, znanih pod imenom scampi v vrednosti 146,099 K. Lov na ostrige izkazuje 3,078,340 ostrig, ki so vredne 63,178 kron. Lov na je udeležilo letos 16,879 ribičev s 5288 ribičimi jadrenicami in čolni. Skupno vrednost vsega ribičkega orodja s čolni vred je znašala v minilm letu čez 6 milijonov kron. Najizdatnejši je bil letos lov na jegulje, ki izkazuje izdaten napredek proti lanskemu letu.

Ubegli kaznene. Z Reke poročajo, da so prijeti zopet pobegle kaznene Franca Gianonija. Gianoni, ki je pred kratkim na tako predrezen način pobegnil, se je skrivil v neki podstrešni sobi v ulici Isolani. Policia je izvedela za njegovo skrivališče in obkloplila hišo. Gianoni je, še predno so mogli prijeti, zapalil svoje zaledovalec in je pobegnil iz sobe na streho in od tod na sosedno streho. Policia je uprizorila jaka interesanten lov na strehah za zloglašnim zločincem, ki se je končal s tem, da je Gianoni padel skozi dimnik v neko peč, kjer so ga našli z zlomljeno desno nogo in zlomljenim rebrom. Odpeljali so ga v kaznični oddelok bolnišnice.

KOROSKO.

Avtomobilska nesreča. Posetnikov sin Franc Mortl iz beljanske okolice je peljal v mesto z enoprečnim vozom v Beljak mleko. V bližnji okolici mu je prišel nasproti avtomobil. Mortl je dal znachenja avtomobilistom, da ima plastičnega konja. Sofer pa teh znachenj ni vpošteval in peljal s silno hitrostjo proti vozlu. Posledica je bila, da je trčil avtomobil v voz in ga prevrnil. Voz je dobil težke poškodbe, poleg tega se je razlilo nad 100 litrov mleka. Avtomobilisti so nesrečo opazili, kljub temu pa so pobegnili s silno hitrostjo naprej. Slučajno navzoči potniki so potrdili izpovede Martllove. Avtomobil je imel znachenje A in št. 105, kar pomeni, da je avtomobil last nekega Dunajčana. Uvedli so policijsko preiskavo. Škoda znaša nad

STAJERSKO.

Na smrt, obojeni pomilovan. Dne 13. januarja t. l. je bil pred graško poroto na smrt obojeni hlapec Rudolf Šorli, ki je dne 15. oktobra l. l. umoril in oropal hlapec Karla Renharta. Cesar je kaznjene pomiloval in se mu je smrtna kazen spremenila v 15letno ječo.

Konje in voz ukradel. Iz Celja se poroča: Izvošček Jože Jazbinšek iz Gaberja pri Celju je peljal več izletnikov v Voznik. Predno se je iz Vojnika odpeljal, se je šel se pokrepiti v Sedlinovo goštinstvo, voz in konje pa je pustil pred goštinstvo. Komaj je bil notri, je skočil neki fant na voz, in se v diru odpeljal. Jazbinšek je obvestil orožnike o tativini. Sele v Dramljah se je posrečilo orožnikom ujeti tata v osebi Andreja Bikošča iz Škofje vase, ki je ravno hotel v neki tamoznji goštinstvi konje in voz prodati nekemu kupcu. Bikošček so izročili okrožni sodniji v Celju.

Ponarejene krone so se zopet pojavile na Sp. Štajerskem, osobito po hrvaški meji. Ponaredba je tako dobra, da se precej težko loči po zunanjosti od pravil. Spoznajo se potem od pravil, da so mastne, ako jih vzame med prste.

IMAŠ ZADNJO PRILOŽNOST
POCENI KUPITI.

Prevzel sem razprodajo zapuščine dedičev sledče zemlje in pod naslednjimi pogoji.

Okolica Taft, Mo., ali severnozahodno Neeleyville. Vsa zemlja je zraven slovenske. Vsi kosi so absolutno prvega razreda ravni, absolutno suha zemlja.

2 kmetije skupaj, vsaka 80 akrov, na katerih ima vsaka 35—40 akrov polja, hiše, hlevi in ena imma lep vrt. V najemtu za 1912. Čista zemlja po \$5.00 akter. Ako prodano do 1. junija, dobti najemino novi posestnik. Cena akru \$30.

160 akrov gozda, ležeč ob glavnem krogom, ker edini namen našega društva je: podpirati drug drugega in gojiti slovensko narodno zavest in bratoljubje.

Naše geslo je: "V slogi je: moč!"

Veselice in izleti v letu 1912.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo priredi prvi letni Pic-Nic v nedeljo dne 1. septembra v Tivoli Parku, Glen-dale, L. I.

Društvo sv. Frančiška priredi dne 4. julija svoj letni Pic-Nic v Washington Parku, Maspeth, L. I., in obenem bode proslavilo 15-letnico svojega obstanka. Kakor običajno vsako leto, tako priredi tudi letos dne 31. decembra večer Silvestrov večer.

Društvo sv. Jožefa priredi dne 13. aprila svojo letno veselico v Military Hall, Brooklyn, N. Y. Dalje priredi dne 11. avgusta letni Pic-Nic v Tivoli Parku, Glen-dale, L. I., in prvo soboto po Martinovem, t. j. 16. novembra, priredi pa običajno jesensko večer Silvestrov večer.

Društvo sv. Frančiška priredi dne 4. julija svoj letni Pic-Nic v Washington Parku, Maspeth, L. I., in obenem bode proslavilo 15-letnico svojega obstanka. Kakor običajno vsako leto, tako priredi tudi letos dne 31. decembra večer Silvestrov večer.

Društvo Orel priredi svojo letno veselico soboto dne 27. aprila in svoj letni Pic-Nic pa v nedeljo dne 16. junija v Hotel zum grünen Wald, Maspeth, L. I.

Društvo Bratska Zveza priredi svoj letni Pic-Nic v nedeljo dne 2. junija v Hotel zum grünen Wald, Maspeth, L. I.

Društvo Novi Dom priredi svojo letno veselico dne 4. maja.

Društvene vesti za Greater New York in okolici.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO : za Greater New York in okolico v obsegu dvajsetih milij. s sedežem v New York. Ustanovljeno 17. decembra 1911.

50,000 KNJIŽIC
Popolnoma Zastonj

Vsač moški bi moral nemudoma pisati po našo knjižico. Možje, ki se nameravajo ženiti — bolni možje — možje, ki so udani prijateljevanju, ponocavanju in raznimi strastnimi navadami — možje, ki so oslabjeni, nervozni in izčrpani — možje, ki niso zmožni za delo in ki ne morejo v poleži meri uživati radosti življenja — ti možje bi moralis pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako možje unujejo svoja življenja, polno zdravje, moč in krepost v kratkem času in po nizki ceni. Ako hočete biti možje med možnimi, takoj kaže po vse, kateri se zamorejo bolezni kakor

Zelodčne Teskoče, Revmatizem, Bolezni Mehurja in Ledvic, zastupljena kri ali sifilis, triper, splošna izguba moči, gubitki moške kreposti, nočni gubitki, izgubljena moška sila, afrotrofa, struktura, organske bolezni, bolezni jetri in posledice razuždanega življenja hitro in stalno ozdraviti privatno doma v vaši hiši.

Tisoč mož je že zadobilo perfektno ZDRAVJE, MOČ in TELESNO KREPOST potom te brezplačne knjižice. Zaloga znanosti je, in vsebuje ravno tiste stvari, ki jih mora znati vsak mlad ali star, bogat ali reven, samski ali očenjen in zdrav ali bolan mož. Ne zaprljajte denara za razna malovredna zdravila, citajte popravje to knjižico skozinsko. Pribranila vam bo denar in vas poučila, kako zadobiti POPOLNO ZDRAVJE IN MOČ. Izpolnite, iz-

Kupon za Brezplačno Knjižico

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 200, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.

GOSPODJE! — Jaz trjam vse lepote, zato prosim, pošljite mi vso brezplačno knjižico za moje, poštne pove.

IME
ULICA in štev. ali box
MESTO Država

OGLAS.

Velika izbera slovenskih grafofonih plošč in vseh vrst grafofonov. Istotako tudi ur, verižic in najrazličnejše zlatnine in srebrninine. Pišite po cenik, ki Vam ga pošljemo zastonj in poštne prosto!

A. J. TERBOVEC & CO.

1622 Arapahoe St.,

Denver, Colo.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONE.

ROJAKI. NAROCAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJSI DNEVNICKI.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzhroka teh se ne more tolmačiti. pride nenadoma brez vseh znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Ta bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zame more nastati radi bolezni v želodcu, jetrah ali črevseh, slabi krvni ali slabih živev. Take osobe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, deoci ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe.

IZČISTI CELO TELO IN
KREPI CELO TELO,
NAREDI BOGATO KRI,
UREDI PREBAVO.

To zdravilo, katero morejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vseh slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano

TRINERJEVO

AMERIŠKO ELIXIR GREJKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenačkih zelišč in rdečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celega telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIM ŽELODCA IN ČREVES,
ZAPRTLI IN NJE POSLEDICI,
VEČKRATNEM GLAVOBOLJU,
REUMATIČNIH NAPADIH,
NEURALGIJ IN NERVOZNOSTI,
MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH,
KOLIKIH IN KRČIH,
VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333-1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Kupite zemljo v mestu New York. Toda izberite jo v obmejnem kraju. Vrednost okolice nikdar ne pada. V letu 1876 so prodajali lotove na 42. cesti po \$1200 in danes je vsak vreden \$120,000. V letu 1879 so prodajali lotove na 125. cesti po \$1100 in danes je vsak vreden \$90,000. V letu 1900 so prodajali lotove na 149ti cesti v Bronxu po \$2000 in letu 1908 pa že po \$26,000. Danes je pa vsak vreden \$35,000. V letu 1878 so prodajali lotove v Flatbush, Brooklyn po \$300 in sedaj jih prodajajo po \$3000. Ves ta naprek povzroča dobrą zvezzo in vsled tega narašča število newyorskih naseljenj. Vse oči so sedaj optre na okraj Queens v mestu New York, kjer delajo najboljšo želodčno zvezzo. Popolne mestne lotove v Laurelton, kjer so najboljša posestva v tem delu mesta se zamore skozi cel april kupiti po \$500 do \$600. 10 po sto na račun in 2 po sto vsak mesec. Vrednost raste vsak mesec. Prikazuje isto bodo dosegli dvakratno vrednost in v 10ih letih bodo morda jednake vrednosti kakor se oči v Bronxu. Zvezza bodo bolja. Pošljite takoj po naše slike po cenik in pa priporočila. C. H. WOLFF, 50 Church St., N. Y. City.

